

ВІДГУК

офіційного опонента
на дисертаційну роботу

«Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю
(на прикладі провінції Шаансі)»,
здобувача ступеня доктора філософії

Дін Яна

з галузі знань 19 – Архітектура та будівництво
за спеціальністю 191 – Архітектура та містобудування

Аналіз дисертації Дін Яна «Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю (на прикладі провінції Шаансі)» дозволив зробити висновки про актуальність теми дисертації, обґрунтованості отриманих авторкою висновків, достовірності результатів проведеного дослідження, наукової новизни, практичного значення, а також загальної оцінки наукового рівня дисертації.

Актуальність теми дисертації.

Дисертант зазначив, що поширення інтернаціональних тенденцій на сучасну архітектуру Китаю призвело до поступової втрати національних рис в архітектурі, а відродження таких традицій без належного теоретичного осмислення і регіональних особливостей призводить до появи «театралізованого» ефекту з поєднанням сучасних висотних будівель і механічно долучених фрагментів модернізованих китайських форм. На прикладі провінції Шаансі і її столиці міста Сіань Дін Ян наводить конкретні приклади необґрунтованого доповнення сучасного вигляду нових об'єктів громадського призначення китайськими угнутими дахами, розташованими на даху копіями історичних павільйонів, тощо. Проблема полягає ще і в тому, що історичні форми цитуються як певне кліше з характерними ознаками, хоча провінція Шаансі є скарбницею розмаїтих національних ознак, які не обмежуються одним еталоном. «Якщо узагальнити результати подібного наступу, то вони однакові для різних країн – національний характер залишається лише в деяких об'єктах, розрахованих на туристів, і то часто у вигляді елементів дизайну – в дорогих готелях і готелях і історичних містах, ресторанах національної кухні, магазинах сувенірів, у сфері розваг, в парковій архітектурі малих форм» (стор.23).

«Це свідчить про необхідність глибокого переосмислення семіотики традиційних китайських форм і принципів побудови композицій на прикладах громадських будівель різного функціонального призначення, виявлення

найбільш стійких до змін елементів і аналізу можливості їх використання в сучасній архітектурі Китаю, заснованої на національних засадах» (стор. 24).

Актуальність дослідження в цілому, отриманих суджень і висновків полягає в тому, що дисертант комплексно дослідив і проаналізував унікальну архітектурну спадщину провінції Шаансі на різних періодах правління, застосувавши метод системно-структурного аналізу узагальнив ці об'єкти згідно хронології і функціонального призначення, навів їх фотографії і короткий історичний опис та архітектурну характеристику, а за допомогою поєднання методу системно-структурного аналізу і методу визначальних ознак проаналізував два основних різновиди історичних об'єктів провінції Шаансі – пагод і храмових павільйонів і на основі цього визначив придатність історичних об'єктів до цитування їх ознак в сучасній архітектурі.

Об'єктом дослідження є сучасна архітектура Китаю на прикладі провінції Шаансі.

Предметом дослідження є принципи використання національних традицій.

Межі дослідження: хронологічні – від часів династії Цинь (221 – 206 р. до н.е.) до XXI століття, територіальні – Китай, провінція Шаансі.

Мета дослідження «полягає в визначенні основних принципів і прийомів використання національних традицій в сучасних громадських будівлях Китаю, набору найбільш поширених композиційних прийомів і форм у порівнянні з історичними аналогами і аргументації рівня тотожності стилізованих під національний стиль елементів архітектури та дизайну» (стор. 26).

«Досягнення мети передбачається в кілька етапів – ознайомлення з існуючою джерельною базою щодо історичної архітектури провінції Шаансі (Шеньсі) і її місце в загальній архітектурній спадщині Китаю, іконографічні дослідження, далі – розробка методики дослідження, на основі якої досліджуються об'єкти сучасної китайської архітектури в національному стилі, ступінь їх відповідності історичним зразкам і регіональним особливостям і доказується, які саме національні ознаки найчастіше стають виразниками національної традиції в об'єктах туристичної атракції та наскільки вони відповідають історичним ознакам» (стор. 27).

Завдання дослідження полягають в наступному:

«– ознайомитись з існуючими науковими джерелами з метою визначення кола недосліджених та малодосліджених питань;

– аргументувати причини зацікавлення китайськими національними традиціями в сучасній архітектурі;

– сформулювати визначальні ознаки традиційної китайської архітектури і простежити її регіональні особливості в провінції Шаансі;

– розробити методику дослідження використання національних мотивів в сучасній архітектурі провінції Шаансі;

– висвітлити пам'яткоохоронну діяльність із збереження пам'яток всесвітньої, загальнонаціональної і місцевої історико-культурної спадщини в провінції Шаансі, оскільки це дає розуміння до активізації відродження національних традицій в сучасній архітектурі;

– дослідити композиційні, морфологічні та семантичні особливості традиційної китайської архітектури і визначити її своєрідність в провінції Шаансі;

– згідно розробленої методики дослідити прояв національних ознак в сучасній архітектурі провінції Шаансі;

– згідно розробленої методики провести порівняльний аналіз старовинної китайської архітектури і сучасних будівель з метою їх відповідності»» (стор. 27).

Оцінка обґрунтованості наукових результатів дисертації, їх достовірності та новизни.

Наукова новизна роботи полягає в наступному:

«Вперше:

– відповідно розробленої авторської методики досліджено принципи використання національних ознак в сучасній архітектурі провінції Шаансі;

– згідно з авторською методикою проведено порівняльний аналіз старовинної китайської архітектури і сучасних будівель з метою їх відповідності.

Удосконалено:

– методичні підходи до дослідження національних мотивів в сучасній архітектурі провінції Шаансі;

– формулювання визначальних ознак традиційної китайської архітектури і її регіональні особливості в провінції Шаансі;

– дослідження композиційних, морфологічних та семантичних особливостей традиційної китайської архітектури і її своєрідність в провінції Шаансі.

Отримало подальший розвиток:

– визначення кола недосліджених та малодосліджених питань;

– дослідження причин зацікавлення китайськими національними традиціями в сучасній архітектурі;

– аналіз пам'яткоохоронної діяльності із збереження пам'яток всесвітньої, загальнонаціональної і місцевої історико-культурної спадщини в провінції Шаансі» (стор. 28).

Ознайомлення з текстом дисертації дозволило зробити висновок, що автор розробила науково-теоретичну основу для дослідження, систематизації і створення підґрунтя для органічного впровадження модернізованих історичних форм з урахуванням регіональних особливостей в сучасну архітектуру

провінції Шаансі. Таким чином, представлена праця становить одночасно і теоретичну, і практичну цінність.

Для вирішення завдань дослідження Дін Ян використав такі загальнонаукові методи дослідження: «метод історичного аналізу, метод порівняльного аналізу, графо-аналітичний метод, іконографічний метод, метод фотофіксації і метод системно-структурного аналізу як основний. Також було опрацьовано архівні джерела і виконано авторські графічні дослідження об'єктів» (стор. 28).

Значна кількість проаналізованих джерел і проведені власноруч автором натурні дослідження засвідчили обізнаність Дін Яна у вибраній темі і високий рівень наукової підготовки дисертанта.

Наукові дослідження були виконані здобувачем у Київському національному університеті будівництва і архітектури під керівництвом доктора архітектури, професора, нострифікованого доктора хабілітованого Юлії Вадимівни Івашко.

Отже, в дисертаційній роботі здобувач повною мірою оволодів методологією наукової діяльності.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність та дотримання принципів академічної доброчесності

За своїм змістом дисертаційна робота здобувача Дін Яна повністю відповідає восьмому рівню Національної рамки кваліфікацій, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341, що зазначено у п. 5 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Дисертаційна робота є завершеною науковою працею і свідчить про дотримання принципів академічної доброчесності. Розглянувши звіт подібності за результатами перевірки дисертаційної роботи на текстові співпадіння, можна зробити висновок, що дисертаційна робота «Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю (на прикладі провінції Шаансі)», є результатом самостійних досліджень здобувача і не містить елементів фальсифікації, компіляції, фабрикації, плагіату та запозичень. Використані ідеї, результати і тексти інших авторів мають належні посилання на відповідне джерело.

Дисертація складається з анотацій, словника спеціальних термінів, вступу, трьох розділів з висновками до них, загальних висновків, списку використаних джерел і додатків.

Дисертація «Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю (на прикладі провінції Шаансі)», за змістом відповідає спеціальності 191 – Архітектура та містобудування (галузь знань 19 –

Архітектура та будівництво). Загальний обсяг роботи з анотаціями – 210 сторінок, з них 123 сторінки основного тексту, 37 ілюстрацій, 29 сторінок списку використаних джерел (101 найменування), додатки на 8 сторінках. За змістом дисертація «Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю (на прикладі провінції Шаансі)» повністю відповідає спеціальності 191 – Архітектура та містобудування.

У вступі автор аргументує актуальність вибраної теми дослідження, характеризує об'єкт і предмет дослідження, мету і завдання дослідження, визначає наукову новизну та практичну цінність роботи, а також наводить результати апробації дисертації в статтях і на конференціях

У першому розділі «СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИЗАЧАЛЬНИХ ОЗНАК ТРАДИЦІЙНОЇ КИТАЙСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ» пошукувач аналізує такі аспекти, як існуючі джерела за темою дослідження, Причини зацікавлення китайськими національними традиціями в сучасній архітектурі і визначальні ознаки традиційної китайської архітектури, описує видатні об'єкти культурної спадщини провінції Шаансі та м. Сіань.

«Попри регіональні відмінності, існують спільні ознаки китайської архітектури. Вона відзначалась складними формами з активними силуетами, надмірною кількістю декору, профільованим дерев'яним різьбленням, яскравою поліхромією з насиченими кольорами і розписами світського або релігійного змісту. Цим, до речі, традиційна китайська культура відрізняється від більш аскетичної японської, яка дуже багато запозичила від Китаю на ранніх періодах» (стор.39).

«На відміну від європейських культур, китайська культура набагато більше залежала від традиційного світогляду, кількох традиційних релігій, які співіснували паралельно, і усталених канонів суспільного життя. Злитість в одне ціле ландшафтного дизайну, власне архітектури і дизайну пояснюється ансамблевим мисленням, корені якого знаходились знов-таки в згаданих вище чинниках традиційної китайської культури, яка формувалась протягом тисячоліть.

З іншого боку, це призводило до помітного консерватизму, коли зміна династій практично не впливала на культурно-мистецькі уподобання» (стор.39).

Надавши стислу характеристику традиційній китайській архітектурі і мистецтву, дисертант переходить до опису видатних історичних об'єктів провінції Шаансі згідно періодів династій і функціонального призначення об'єктів. Всі збережені об'єкти описано і представлено в табличній формі з візуальними зображеннями.

На основі такого аналізу Дін Ян робить висновок про те, які саме історичні об'єкти можуть слугувати взірцями для наслідування: «зразками наслідування в сучасній архітектурі провінції Шаансі можуть стати історичні об'єкти, які зберегли первісну форму, є наземними і втіленням національних

рис і регіональних особливостей. На основі відбору було визначено 33 об'єкти для наслідування форм. Це переважно традиційні пагоди різних типів, даоські, буддійські та конфуціанські храми провінції Шаансі» (стор.82).

Другий розділ «МЕТОДОЛОГІЯ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИЗНАЧАЛЬНИХ ОЗНАК ТРАДИЦІЙНОЇ КИТАЙСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ» охоплює такі аспекти: методи дослідження традиційних китайських об'єктів, теоретичні моделі об'єктів-виразників національної ідентичності пам'яткоохоронна діяльність із збереження пам'яток всесвітньої, загальнонаціональної і місцевої історико-культурної спадщини в провінції Шаансі. Таким чином, паралельно зі створенням теоретичної бази історичних архітектурних форм провінції Шаансі для цитування в сучасній архітектурі він піднімає питання збереження і реставрації автентичних об'єктів. В цьому розділі дисертант характеризує вибрані для вирішення поставлених задач методи дослідження з прогнозованим результатом їх використання, описує розроблені теоретичні моделі об'єктів-виразників національної ідентичності і описано принцип їх використання. В цьому розділі охарактеризовано пам'яткоохоронну діяльність із збереження пам'яток всесвітньої, загальнонаціональної і місцевої історико-культурної спадщини в провінції Шаансі.

Серед використаних загальнонаукових методів – метод історичного аналізу, метод етимологічного аналізу, метод культурологічного аналізу, метод етнографічного аналізу, метод мистецтвознавчого аналізу, метод описів, метод натурних обстежень, графо-аналітичний метод, метод порівняльного аналізу, метод системно-структурного аналізу.

«Насамперед досліджувались чинники, які вплинули на формування архітектури провінції Шаансі протягом різних періодів (метод історичного аналізу, метод культурологічного аналізу, метод етнографічного аналізу), використовувалась специфічна архітектурно-мистецька термінологія (метод етимологічного аналізу), досліджувався аспект зв'язку архітектури і традиційного мистецтва (метод мистецтвознавчого аналізу). Для окреслення переліку історичних об'єктів провінції Шаансі, які вважаються виразниками національних і регіональних ознак в архітектурі використовувався метод описів.

Графо-аналітичний метод базувався на попередніх натурних обстеженнях видатних об'єктів. Одними з базових для вирішення завдань дисертації і формулювання принципів використання модернізованих форм в сучасній архітектурі провінції Шаансі стали методи порівняльного аналізу і системно-структурного аналізу, які дозволили простежити спільне і відмінне між історичними і новими об'єктами на різних ієрархічних рівнях.

Для аргументації ступеню достовірності цитування історичних мотивів в сучасній архітектурі провінції Шаансі здобувачем запропоновано теоретичні

моделі, які сконцентровано виражають національні ознаки і є апаратом проведення дослідження» (стор.4).

У третьому розділі «ОСОБЛИВОСТІ ТРАДИЦІЙНОЇ КИТАЙСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ ПРОВІНЦІЇ ШААНСІ І ПРОЯВ НАЦІОНАЛЬНИХ ОЗНАК В СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ», який є основною сутністю і результатом дослідження, розглядаються і аналізуються відповідно до розробленої методики такі аспекти:

- принципи композиційної побудови пагод, храмів, малих архітектурних форм-павільйонів;
- морфологія форм-виразників національних традицій в архітектурі (дахи, карнизи, стіни, прорізи);
- традиційний декор та поліхромія;
- порівняльний аналіз старовинної китайської архітектури і сучасних будівель з метою їх відповідності.

Серед висновків виділю таке:

1. «Проаналізовано характерні композиційні і морфологічні особливості пагод періодів Суй, Тан і Сун і сформульовано найбільш характерний тип пагоди провінції Шаансі, який являє собою підкреслено витягнуту вгору споруду, завершену чотирьохсхилим дашком зі шпилем або банькою зі шпилем, переважно з квадратними планами нижнього та верхнього ярусів, де варіюється кут нахилу до центральної осі зовнішніх стін – від малого до більш значного, з 7-8 ярусами, висота яких досить невелика, однак достатня для влаштування півциркульних чи прямокутних віконних прорізів в стінах, причому яруси перспективно зменшуються вгору як по габаритах в плані, так і по висоті.

Типова пагода провінції Шаансі має підкреслено масивніший нижній ярус з півциркульним входом і практично позбавлена зовнішнього декору» (стор. 164).

2. «Аргументовано домінування двох типів храмових павільйонів, похідних від храму Сінцзяо (Xingjiao Temple і храму Хуаян округу Ху (Hu County Huayang Temple).

На основі порівняння формотворення більш пізніх храмів доби Мін і Цин аргументовано, що храм Сінцзяо став зразком для восьми храмів в основному періоду Мін, а храм Хуаян став зразком для чотирьох храмів в основному періоду Цин, коли першозразок повторювався майже без модифікацій.

Виявлено кілька прикладів храмів, спадкоємно пов'язаних з формотворенням малих архітектурних форм – ярусних павільйонів. Найбільш поширеним для храмів був поділ на чотири частини (дах, карниз, стіна, цоколь або подіум) із співвідношенням ширини фасаду до висоти: ширина фасаду менше півтори висоти або дорівнює півтори висоти – 7 об'єктів (найбільш

поширений тип), ширина фасаду дорівнює двом висотам – 5 об'єктів» (стор. 164 – 165).

3. «На основі проведеного дослідження було аргументовано застосування в сучасній архітектурі провінції Шаансі таких принципів використання національних традицій в сучасній архітектурі: принцип стандартизації цитованих історичних форм і принцип адаптації історичних форм.

Перший принцип заключається в спрощенні історичних форм і приведенні їх до певного шаблону з урахуванням виконання в сучасних матеріалах і конструкціях.

Другий принцип полягає в накладанні національних форм на об'єкти принципо іншого функціонального призначення у порівнянні з історичними будівлями. Зміна функції впливає на архітектурно-планувальне рішення, конструктивну схему, зміну масштабу, відтак сучасні об'єкти є крупномасштабними з укрупненим членуванням і деталями, втіленими в сучасних матеріалах включно з декором.

Функція сучасного об'єкту впливає на ступінь використання національних ознак на фасадах: туристичні об'єкти (готелі, заклади громадського харчування) використовують більшу кількість елементів, які асоціюються з Китаєм (наприклад, червоні ліхтарики, віяла, скульптура), в готелях, банках, медичних закладах, університетах і офісах ці елементи використовуються більш обмежено і стримано» (стор.166-167).

Висновки дисертаційного дослідження засвідчили наступне:

1. «Доведено, що оригінальним автентичним явищем в храмовій архітектурі провінції Шаансі є аргументоване прикладами запозичення храмами місцевих релігій – даосизму і конфуціанства – форм і силуетів світських будівель – житлових павільйонів і малих архітектурних форм – павільйонів. В випадку пагод ми спостерігаємо підкреслене домінування штучної структури над природним оточенням, натомість місцеві релігії в культових будівлях продовжили притаманний малим павільйонам принцип підпорядкування висотою і розміром природному оточенню, причому цей процес відбувався на тлі накопиченого віками уміння зводити і висотні об'єкти-пагоди.

Розквіт підтриманого імператорською владою запозиченого з Індії буддизму зумовив активне будівництво пагод на ранніх періодах. Натомість розвиток місцевих течій даосизму та конфуціанства на пізніх періодах зумовив відмову від будівництва нових пагод і збільшення кількості і архітектурного розмаїття типів храмів місцевих релігій» (рис.168).

2. «Аналіз проявів ознак традиційної китайської архітектури в сучасних будівлях міста Сіань довів, що відбулось спрощення традиційних форм разом із збереженням характерних силуетів, притаманних храмам, але з врахуванням багатоповерховості сучасних громадських будівель.

У готелях і закладах громадського харчування спрощуються форми дахів, які не мають таких підкреслених угнутих кутів. Поширене застосування деталізованих складних карнизів, однак значно спрощується порівняно з історичними об'єктами площина стіни, яка практично позбавляється декору. Так само не є загальнопоширеними входи в китайському стилі. Більш стриманого характеру набуває поліхромія, особливо в готельних будівлях. Оригінальним прийомом є завершення по суті модерністської будівлі павільйоном традиційних обрисів на даху» (стор. 170).

3. «Виявлено наступні принципи використання модернізованих національних форм в сучасній архітектурі провінції Шаансі:

1. **Принцип стандартизації цитованих історичних форм**, коли створюються певні узагальнені шаблони в сучасних матеріалах і конструкціях, які уособлюють китайську національну ідентичність. Порівняння застосування національних мотивів в сучасних громадських будівлях довело, що це застосування пішло шляхом спрощення елементів і декору, в окремих випадках національні форми стилізувались під сучасні будівельні матеріали.

2. **Принцип адаптації історичних форм** до будівель принципово іншої функції, а відтак і архітектурно-планувального рішення, що призводить до появи певного ефекту декорації. Порівняно з дрібномасштабними історичними будівлями сучасні об'єкти стають крупномасштабними шляхом укрупнення членувань фасадів, вікон і стилізованого укрупненого декору в сучасних матеріалах. Заклади громадського харчування використовують більшу кількість елементів, які асоціюються з Китаєм (наприклад, червоні ліхтарики), в готелях, банках, медичних закладах, університетах і офісах ці елементи використовуються більш обмежено і стримано» (стор. 170 – 171).

Дисертаційна робота оформлена відповідно до вимог наказу МОН України від 12 січня 2017 р. № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації».

Мова та стиль викладення результатів

Дисертаційна робота написана українською мовою. Зміст викладений логічно, грамотно, зрозумілою науковою мовою з правильним використанням специфічної термінології.

Оприлюднення результатів дисертаційної роботи

Результати дисертації були опубліковані в 16 наукових працях: у фахових наукових виданнях України – 2 статті у співавторстві, 7 – у співавторстві в іноземних фахових виданнях, які індексуються в наукометричних базах SCOPUS та Web of Science, 7 тез наукових доповідей, з них всі у співавторстві.

Результати досліджень, які викладені в дисертації, були представлені на 8 наукових конференціях, з них 7 – міжнародних, 1 – загальноукраїнська.

Наукові публікації здобувача містять матеріали авторських досліджень, всі статті написано з дотриманням принципів академічної доброчесності.

Таким чином, наукові результати, викладені в дисертаційній роботі, повністю висвітлені у наукових публікаціях здобувача та відповідають вимогам пп. 8 – 9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Недоліки, зауваження, дискусійні питання до дисертаційної роботи.

1. Досить важко сприймається суцільний перелік прізвищ дослідників, варто було б його розділити на окремі абзаци (стор. 31).

2. У розділі 1 було б бажано надати більше авторської фотофіксації.

3. В розділі 3 деякі зображення сучасних об'єктів в аналітичних таблицях є мілкими, бажано було б їх зробити більшими, на зразок історичних об'єктів (стор. 146, 147, 149).

4. Якщо автор вирішить продовжити дослідження, варто було б представити практичні рекомендації з графічними кресленнями, як він пропонує застосувати конкретні історичні форми в сучасних об'єктах певного профілю.

5. Можливо, перелік сучасних об'єктів з використанням модернізованих національних форм також треба було представити в табличному вигляді, а не переліком, що утруднює сприйняття тексту (стор. 145–148).

6. Відчувається певна різниця між поглибленим аналізом історичних об'єктів провінції Шаансі і сучасних об'єктів з національними елементами. Хотілося б побачити сучасні об'єкти так само в графічному вигляді, як пагоди та храми.

Вважаю, що висловлені зауваження не є визначальними і не зменшують загальну наукову новизну та практичну значимість результатів та не впливають на позитивну оцінку дисертаційної роботи.

Висновок про дисертаційну роботу

Вважаю, що дисертаційна робота здобувача ступеня доктор філософії Дін Яна на тему «Принципи використання національних традицій в сучасній архітектурі Китаю (на прикладі провінції Шаансі)», виконана на високому науковому рівні, не порушує принципів академічної доброчесності та є закінченим науковим дослідженням, сукупність теоретичних та практичних результатів якого розв'язує наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 19 – Архітектура та будівництво за спеціальністю 191 – Архітектура та містобудування.

Дисертаційна робота за актуальністю, практичною цінністю та науковою новизною повністю відповідає вимогам чинного законодавства України, що передбачені в п. 29 Постанови Кабінету Міністрів «Про затвердження Порядку

підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)» від 23 березня 2016 р. №261 зі змінами, внесеними згідно з Постановами КМ №283 від 03.04.2019 р. та №502 від 19.05.2023 р., а також п. 6 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Здобувач Дін Ян заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 19 – Архітектура та будівництво за спеціальністю 191 – Архітектура та містобудування.

Офіційний опонент:

Кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри архітектури
будівель та дизайну
Національного університету
«Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»



А. Ю. Дмитренко

Підпис кандидата технічних наук, доцента А.Ю. Дмитренка засвідчую

Проректор з наукової та
міжнародної роботи
Національного університету
«Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»



О.В. Степова



«12» 03 2024 року